

og Honorarer ville blive udbetalte ganske i Overensstemmelse med disse Anmærknings Indhold; thi det er, hvad der allerede i Forvejen er resolveret af Administrationen. Under disse Omstændigheder har jeg for mit Vedkommende ment, at der ikke vil være nogen Nødvendighed for at sende Finansloven tilbage til det andet Ting for at genoptage en Forhandling om det Spørgsmaal, hvorvidt disse Anmærkninger skulle blive staaende paa Finansloven eller ikke.

Paa den fraværende Landbrugsministers Vegne skal jeg endnu kun omtale den Anmærkning, som paa hans Budget er indsat vedrørende Direktøren for Landbohøjskolen, hvor det hedder: „Saafremt Direktørens Stilling skulde forblive ledig i nogen Del af Finansaaret 1901—1902, kan der tilstaaes den i Stillingen konstituerede et Honorar svarende til 1,500 Kr. aarlig.“ For denne Anmærknings Vedkommende er Forholdet et andet end med Hensyn til de af mig hidtil omtalte Anmærkninger, idet det nemlig er givet, at Honoraret for Direktøren for Landbohøjskolen i Henhold til Lønningsloven for Landbohøjskolen bestemmes paa Finansloven, og der altsaa for saa vidt ikke er noget at sige imod, at der, da Stillingen i Øjeblikket er ledig, træffes en Bestemmelse paa Finansloven om det Honorar, der skal anvendes dertil. Men reelt har Ministeren ment, at naar det erkendes, som det er erkendt paa Finansloven, at Honoraret til Direktøren fremdeles bør være 2,000 Kr., er der ingen Grund til at sætte et mindre Honorar for den konstituerede Direktør, der har netop det samme Arbejde, som Direktøren vilde have. Man har jo netop fundet, at 2,000 Kr. er et passende Vederlag for dette Arbejde. Derfor har man ønsket, at denne Anmærkning skulde udgaa; men det er en Selvfølge, at hvis den bliver staaende, saa vil den konstituerede Direktørs Honorar kun blive udbetalt med 1,500 Kr. i det kommende Finansaar.

**Justitsministeren (Goos):** For Justitsministeriets Vedkommende er der optaget de Bevillinger, som svare til mine Ønsker, dog ikke alle de Bevillinger, som vare optagne i det oprindelige Forslag, men alle de, som jeg betragter som nødvendige og som meget hensigtsmæssige for Bestyrelsen af de Anliggender, der henhøre under Justitsministeriet. Der er altsaa intet, jeg har at anke paa i den Henseende. Der er kun 2 Poster paa Finansloven, saaledes som den er vedtaget af Folketinget, hvor

jeg skal tage et Forbehold, og som foranlediger mig til et Par Bemærkninger. Den første findes paa § 20, I, A. 3, og den gaar ud paa følgende: „Saafremt den ledige Stilling som Overinspektør for Fængselsvæsenet skulde forblive ubesat i nogen Del af Finansaaret 1901—1902, kan der tilstaaes den i Stillingen konstituerede et Honorar svarende til Halvdelen af det Overinspektøren hidtil tillagte Honorar af 2,300 Kr., medens den anden Halvdel bliver at bespære for Statskassen“. Denne Anmærkning indeholder en dobbelt Indskrænkning i den Ret, som Justitsministeriet har ifølge Lønningsloven for Justitsministeriet af 25de Marts 1871 § 12, hvor der stilles en *Sum* af 5,200 Kr., senere gennem 30 Aar forøget med 700 Kr., til Raadighed for Ministeren, for derigennem at vederlægge den fornødne Medhjælp ved Bestyrelsen af Fængselsvæsenet. I denne Ordning, der er ganske fri og ubunden for Ministeren, gøres der altsaa en dobbelt Indskrænkning, hvilken jeg betragter som et Overgreb fra Finansloven paa den almindelige Lovgivnings Omraade, som man tidligere har vægret sig mod fra de andre Faktoreres Side, som deltagte i Finanslovens Vedtagelse. Ogsaa jeg mener, at sligt ikke bør finde Sted paa Finansloven og er et uheldigt Præcedens. Jeg skal imidlertid bemærke, at den Ordning, som der sigtes til ved Anmærkningerne, fra Begyndelsen af har været tænkt som rent midlertidig, end ikke en Konstitution i den Forstand, som den meget paaberaabte Lov af 26de Marts 1870 bruger dette Udtryk, og denne rent midlertidige Foranstaltning vil ikke finde Anvendelse ud over den 1ste April d. A., hvorved Anmærkningen altsaa bliver uden praktisk Betydning, idet Betingelsen om den ledige Stilling ikke finder Sted, saa at Spørgsmaalet om denne Anmærknings Bibeholdelse eller Udstemning bliver rent principielt, abstrakt og teoretisk.

Det andet Punkt, som jeg skal nævne, findes paa § 26, III, Nr. 22, 25,000 Kr. til en Kommission til Undersøgelse af, hvorledes Staten, dels ved Lovgivningsforanstaltninger, dels ved passende Tilskud, hensigtsmæssigst kan støtte Bestræbelserne for Bekæmpelse af Tuberkulosen. Jeg skal erindre om, at jeg ikke har tiltraadt denne Bevilling. Ordføreren for denne Del af Finansloven i det andet Ting udtalte, at han tænkte sig Kommissionen sammensat af 7 Medlemmer valgte af hvert Ting samt nogle Medlemmer, beskikkede af Regeringen. Han nævnte Tallet 3 paa disse; jeg mener nu i Henhold til tidligere Praksis, at det